

CUPRINS

<i>Argument</i>	7
-----------------------	---

PARTEA I

FUNDAMENTELE CRIMINALISTICII

Capitolul I. Noțiuni introductive	11
Capitolul II. Identificarea criminalistică	59
Capitolul III. Capcane criminalistice	65

PARTEA A II-A

ELEMENTE DE CRIMINALISTICĂ TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Capitolul IV. Elemente de fotografie judiciară	71
Capitolul V. Cercetarea criminalistică a urmelor	94
Capitolul VI. Urmele de mâini	100
Capitolul VII. Alte urme umane	130
Capitolul VIII. Urme de obiecte	163
Capitolul IX. Tehnici de identificare și înregistrare a persoanelor	172
Capitolul X. Elemente de balistică judiciară	198
Capitolul XI. Examinarea criminalistică a scrisului și a documentelor.....	209

Partea a III-a

CRIMINALISTICĂ TACTICĂ

Capitolul XII. Cercetarea locului faptei	235
Capitolul XIII. Organizarea și planificarea cercetării penale	266
Capitolul XIV. Tactica ascultării unor categorii de participanți în procesul penal	271
Capitolul XV. Tactica ascultării învinuitului sau inculpatului	286
Capitolul XVI. Reguli și procedee tactice în efectuarea unor acte de urmărire penală ...	298
Capitolul XVII. Constatarea tehnico-științifică și expertiza criminalistică	314

PARTEA a IV-a

ELEMENTE DE CRIMINALISTICĂ METODOLOGICĂ

Capitolul XVIII.	Metodologia investigării omorului	327
Capitolul XIX.	Metodologia investigării infracțiunilor de furt și tâlhărie	350
Capitolul XX.	Metodologia investigării accidentului de trafic rutier.....	360
Capitolul XXI.	Metodologia investigării infracțiunilor informatice	371
Capitolul XXII.	Metodologia investigării infracțiunilor de corupție	386
Capitolul XXIII.	Metodologia investigării infracțiunilor din domeniul traficului de droguri	407
<i>Teste grilă (Modele)</i>		425
<i>Bibliografie selectivă</i>		435

© Editura Fundației *România de Mâine*, 2009

Editură acreditată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării
prin Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CÂRJAN, LAZĂR

Criminalistică / Lazăr Cârjan, Mihai Chiper –București, Editura
Fundației *România de Mâine*, 2008

ISBN : 978-973-163-297-1

343.98

Reproducerea integrală sau fragmentară, prin orice formă și prin orice mijloace tehnice, este strict interzisă și se pedepsește conform legii.

*Răspunderea pentru conținutul și originalitatea textului revine exclusiv
autorului/autorilor.*

Redactor: Mihai CERNAT
Tehnoredactare: Marcela OLARU
Coperta: Cornelia PRODAN

Bun de tipar: 21.01.2009; Coli tipar: 27,5
Format: 16/70×100

Editura Fundației *România de Mâine*
Bulevardul Timișoara nr.58, București, Sector 6
Tel./Fax: 021/444.20.91; www.spiruharet.ro
e-mail: contact@edituraromaniademaine.ro

REZUMATE

I

Criminalistica s-a constituit ca știință judiciară cu caracter autonom, unitar și pluridisciplinar, la sfârșitul secolului al XIX-lea, fondator fiind acceptat, de cei mai mulți specialiști, judecătorul de instrucție austriac Hans Gross. Precursori ai Criminalisticii sunt considerați: E.F. Vidocq, A. Bertillon, Sir Conan Doyle, E. Locard, frații Mina, Ștefan și Nicolae Minovici, A. Lacassagne, R.A. Reiss și alții. Sistemul Criminalisticii este structurat pe patru domenii: Fundamente, Tehnică, Tactică și Metodologie. Noul domeniu al Criminalisticii, Fundamentele, este impus de necesități practice și teoretice: Criminalistica beneficiază de cuceririle celorlalte științe, astfel că este necesar să fie cercetate toate conexiunile pentru dezvoltarea și perfecționarea arsenalului său tehnic specific; în același timp, problemele fundamentale, cu aplicabilitate generală, trebuie tratate distinct și sistematic. Istoricul Criminalisticii românești reține, în premieră, contribuțiile unor personalități marcante condamnate pe nedrept la uitare: Cîru Oeconomu, I. Gr. Periețeanu, I.A.Dumitrescu, Gh.Andrei Ionescu, I.T.Ulic, Moga, Bătrânu, Eugen Bianu și mulți alții. Frații Minovici sunt prezentați într-o postură care a fost, de asemenea, uitată sau ignorată: aceea de fondatori ai Criminalisticii pe mapamond și, evident, de întemeietori ai Criminalisticii românești.

II

Identificarea criminalistică este o problemă prioritară și centrală a Criminalisticii. Scopul Criminalisticii îl constituie stabilirea identității și în egală măsură a neidentității. Premisele științifice ale identificării criminalistice sunt: a. individualitatea; b. stabilitatea relativă; c. reflectivitatea. Identificarea criminalistică trebuie să respecte următoarele principii: a. principiul identității; b. principiul delimitării obiectelor identificării criminalistice în obiecte scop ale identificării și obiecte mijloc de identificare; c. principiul stabilității relative a caracteristicilor de identificare; d. principiul dinamicității și interdependenței cauzale. Expertul este obligat să exprime cea mai mică îndoială. (Edmond Locard)

III

Capcanele criminalistice constituie activități tehnico-științifice și tactice importante atât pentru identificarea și probarea vinovăției infractorilor cât și pentru realizarea prevenirii săvârșirii de infracțiuni cu grad ridicat de pericol social. Valoarea probantă a indicatorilor tehnici stabiliți prin capcane criminalistice se estimează numai în raport cu celelalte probe de care dispun organele judiciare.

IV

Fotografia alb-negru realizată de Niepce, Daguerre, Sir Fox Talbot și alții a fost adaptată la nevoile cercetării criminalistice de Bertillon, Reiss, iar la noi de Nicolae și Ștefan Minovici, și a evoluat la fotografia în culori și apoi la fotografia de examinare și la cea digitală, fiind astăzi indispensabilă pentru fixarea locului faptei și a altor activități procedurale desfășurate pe parcursul unei anchete judiciare. Fotografia judiciară se completează cu desenele întocmite la fața locului, cu filmul judiciar și videofonograma judiciară, contribuind la identificarea infractorilor și la probarea faptelor incriminate de lege pe care le-au săvârșit.

V

O activitate infracțională produce modificări în mediul înconjurător, vizibile sau în stare latentă, care poartă denumirea de urme. Descoperirea și interpretarea urmelor constituie activități esențiale și indubitabile pentru identificarea și demascarea infractorilor.

VI

Desenul papilar constituie, prin unicitate, imuabilitate, fixitate și inalterabilitate, o metodă care, descoperită, prelevată și interpretată cu rigoare științifică, s-a dovedit infailibilă în identificarea infractorilor. O amprentă digitală găsită pe un obiect conduce la identificarea persoanei care a creat-o, dar nu constituie, prin ea însăși, o probă de vinovăție, fiind necesară coroborarea cu alte probe.

VII

*În categoria **alte urme umane** sunt incluse urmele de picioare, urmele de dinți, urmele de buze, urmele de urechi, urmele biologice (sânge, salivă, seminale) și firul de păr, toate cu o importanță deosebită pentru identificarea infractorilor și asigurarea probațiunii. Identificarea prin profilul genetic unic al persoanei oferă avantaje speciale dacă sunt respectate cu strictețe regulile de relevare, prelevare și manipulare.*

VIII

*În economia lucrării am inclus, în categoria **urme de obiecte**, doar urmele mijloacelor de transport și urmele instrumentelor de spargere, care prezintă importanță în metodologia investigării accidentului de trafic rutier și respectiv a infracțiunilor de furt și tâlhărie.*

IX

Tehnicile de identificare a persoanelor și cadavrelor după semnalmentele exterioare urmează regulile portretului vorbit, așa cum au fost formulate de A. Bertillon iar la noi de Nicolae Minovici. Interesează descrierea semnalmentelor statice: talia, constituția fizică, aspectul general (forma capului și a feței, sexul, vârsta, infirmități) și descrierea semnalmentelor dinamice: ținuta corpului, ținuta capului, mersul, privirea, mimica, pantomima și deghizarea, la care se adaugă vocea și vorbirea.

X

Balistica judiciară este o ramură importantă a Criminalisticii tehnice. Studiul armelor de foc și al urmelor împușcăturii prezintă un interes particular în condițiile în care armele de foc sunt folosite în mod frecvent pentru executarea unor activități criminale, unele chiar transfrontaliere, de natură teroristă.

XI

Grafoscopia (expertiza grafică) a interesat omenirea încă din antichitate ca urmare a falsificării frecvente a scrisului și semnăturii pentru obținerea unor foloase materiale. Studiul superficial al caracteristicilor scrisului și al metodelor de falsificare, nerespectarea regulilor criminalistice de obținere a modelelor de scris pentru comparație, și mai ales inacceptarea principiului formulat de Edmond Locard, potrivit căruia un expert trebuie să aibă îndoieli, au condus la înregistrarea unor grave erori sau abuzuri judiciare, una dintre cele mai concludente fiind Afacerea Dreyfuss. Subliniem încă o dată confuzia care se face adesea între grafoscopie și grafologie, deși cele două discipline au obiecte distincte de cercetare.

XII

Locul săvârșirii infracțiunii are pentru orice anchetator un caracter magic, nu pentru credința onorabilă a sufletului victimei (atunci când avem de a face cu o crimă, firește) s-ar afla încă acolo și ar urmări ce se întâmplă, ci pentru că anchetatorul știe că aici se află urmele latente care așteaptă, tăcute, să fie descoperite pentru a-l demasca pe criminal. Și orice anchetator se înfioară la gândul că un singur pas greșit, o singură mișcare pripită sau neinspirată pot să distrugă sau să compromită descifrarea locului faptei și, implicit, identificarea infractorului. Nu există crime perfecte, ci greșeli grave, cel mai adesea făcute la fața locului, în această activitate inițială și prioritară care presupune, de cele mai multe ori, un adevărat examen de probitate științifică pentru orice criminalist.

XIII

Planificarea cercetării penale, deși ignorată sau chiar dezavuată de unii practicieni, are un rol deosebit pentru buna desfășurare a anchetei penale. Cei care îi acordă importanța cuvenită o consideră, fără să greșească, sinonimă cu rigoarea, pentru că ea asigură caracterul organizat al investigării criminalistice, lămurirea completă a împrejurărilor cauzei, și nu în ultimul rând respectarea strictă a dispozițiilor legale. O anchetă complexă care trenează luni sau ani de zile, în care probațiunea întâmpină serioase dificultăți care o fac să nu se mai întrevadă cea luminiță de la capătul tunelului care presupune, de regulă, promovarea în instanță, are, de cele mai multe ori, câteva explicații simple: dezorganizare, neplanificare, lipsa controlului ierarhic.

XIV

Tactica ascultării martorilor și părții vătămate oferă anchetatorului posibilitatea de a aprecia, pe baza unor criterii științifice, valoarea mărturiei fiecărui participant în procesul penal. Relativitatea mărturiei constituie regula și nicidecum excepția, indiferent de pregătirea, experiența și credibilitatea martorului sau a părții vătămate.

XV

Învinuitul sau inculpatul reprezintă figura centrală a procesului penal care poate contribui, în măsura în care dorește, la corecta soluționare a cauzei. El se confruntă psihologic cu anchetatorul, și bătălia va fi câștigată de cel care are nervii tari și cele mai plauzibile atuuri. Anchetatorul trebuie să știe că poziția lui în ierarhia socială nu-i va fi suficientă pentru a învinge. Criminalistica tactică este în măsură să-i asigure succesul dacă respectă cu strictețe regulile jocului și nu se lasă condus de hazard.

XVI

Regulile sau procedeele tactice recomandate de Criminalistica tactică pe parcursul efectuării urmăririi penale – confruntarea, prezentarea pentru recunoaștere, percheziția, ridicarea de obiecte sau înscrisuri și reconstituirea – constituie pentru anchetator arme redutabile prin care poate obține probațiunea sau clarificarea unor aspecte controversate ale cauzei.

XVII

Constatarea tehnico-științifică și expertiza criminalistică sunt activități de cercetare științifică a urmelor și probelor materiale care au drept scop identificarea unor persoane, obiecte, fenomene sau determinarea anumitor însușiri sau modificări survenite în forma și conținutul lor. Celebrul criminalist francez Edmond Locard recomanda experților, printre altele: să nu accepte expertize pentru care nu sunt competenți; să reziste la orice presiuni, indiferent de la cine provin; dacă au cel mai neînsemnat dubiu să ceară concursul unui specialist; să învețe, după cum spunea profesorul Lacassagne, să aibe îndoieli.

XVIII

Metodologia investigării omorului reprezintă o chintesență a mijloacelor și procedeelelor criminalisticii tehnice și tactice și presupune, din partea anchetatorilor, o demonstrație profesională și o veritabilă cursă contra cronometru pentru identificarea criminalului.

XIX

Metodologia investigării infracțiunilor de furt și tâlhărie prezintă particularități privind cercetarea locului faptei, relevarea și prelevarea urmelor instrumentelor folosite la spargeri sau ale armele folosite la tâlhării, precum și modurile de operare distincte pentru furturi și tâlhării. Furtul și tâlhăria constituie, prin frecvență și consecințe, infracțiuni de stres pentru populație.

XX

Investigarea criminalistică a accidentului de trafic rutier prezintă particularități în ce privește cercetarea locului faptei, primul ajutor acordat victimelor, stabilirea alcoolemiei conducătorului auto, stabilirea vitezei autovehiculului, ascultarea martorilor oculari, întocmirea procesului-verbal de cercetare a locului faptei.

XXI

Importanța cercetării infracțiunilor informatice rezidă atât în caracterul lor din ce în ce mai internațional și a atracției pe care o exercită asupra grupărilor crimei organizate, cât și a prejudiciilor enorme aduse persoanelor fizice și unor organizații internaționale. Investigarea criminalistică incumbă o legislație specifică, eficientă, dar și o pregătire informatică specială a criminaliștilor.

XXII

Cercetarea infracțiunilor de corupție prezintă unele dificultăți legate în mod deosebit de ocultismul și conspirația care le caracterizează, dar și de efectuarea propriu-zisă a probațiunii datorită riscurilor la care se expun denunțatorul și martorii. Legiuitorul a prevăzut metode specifice de investigare, dar transformarea informațiilor în probe ridică serioase probleme tehnico-tactice și nu în ultimul rând o pregătire specială a investigatorilor.

XXIII

Așa cum era de așteptat, traficul ilicit de droguri tinde să devină motorul criminalității transfrontaliere. Investigarea criminalistică a infracțiunilor specifice prezintă unele dificultăți datorită măsurilor ingenioase pe care le iau traficanții pentru a ascunde drogurile sau pentru a le masca mirosurile specifice. Fiind manipulate sume fabuloase, traficul ilicit de droguri nu cunoaște frontiere și este asociat cu crima, astfel că, pentru combaterea infracționalității din domeniul crimei organizate se impun măsuri legislative speciale în plan național și o cooperare polițienească eficientă în plan internațional.

TESTE-GRILĂ (MODELE)

FUNDAMENTELE CRIMINALISTICII

1) ***Precizați cine este considerat fondatorul Criminalisticii:***

1. Hans Gross;
2. Eugène François Vidocq;
3. Pierre Fernand Ceccaldi.

2) ***Care carte dintre cele enumerate mai jos este considerată ca fundamentală pentru apariția Criminalisticii ca știință autonomă:***

1. Manual de instrucție judiciară de Hanns Gross;
2. Traité des inscriptions en faux de F. Raveneau;
3. Finger Prints de Sir Francis Galton.

3) ***Cine a definit Criminalistica „arta și tehnica investigațiilor penale”?***

1. Jean Nepote;
2. Pierre Fernand Ceccaldi;
3. Rudolph Archibald Reiss.

4) ***Cum a fost definită Criminalistica de către fondatorul ei:***

1. „... un ansamblu de procedee aplicabile în cercetarea și studiul crimei pentru a se ajunge la dovedirea ei”.
2. „știința stărilor de fapt”.
3. „arta și tehnica investigațiilor penale”

5) ***Criminalistica este o știință:***

- a) judiciară;
  - b) pluridisciplinară;
  - c) cu caracter autonom și unitar;
  - d) care însumează metode, mijloace tehnice și procedee tactice în scopul descoperirii infracțiunilor, probării vinovăției sau nevinovăției persoanelor implicate în săvârșirea lor și prevenirii faptelor antisociale.
1. a+b+c+d
  2. b+c+d
  3. c+d
  4. a+c

6) ***Metode împrumutate de criminalistică din Fizică:***

- a) holografia;
  - b) cromatografia;
  - c) fonoscopia;
  - d) analiza microscopică, spectrală și atomică.
1. a+b
  2. b+c
  3. a+b+c
  4. a+c+d

7) *Metode împrumutate de Criminalistică din Chimie:*

- a) fonoscopia;
  - b) spectroscopia;
  - c) electroforeza;
  - d) cromatografia.
1. a+b+c
  2. b+c+d
  3. a+c+d
  4. b+c

8) *Metode împrumutate de Criminalistică din Medicină:*

- a) anatomia comparată;
  - b) histopatologia.
1. a+b
  2. b
  3. a
  4. nicio variantă

9) *Metode împrumutate de Criminalistică din Matematică:*

- a) programarea lineară;
  - b) calculul probabilităților;
  - c) teoria mulțimilor vagi.
1. a+b+c
  2. a+c
  3. b+c
  4. a+b

10) *Cine este autorul dictonului: „Odată cu trecerea timpului se șterg urmele din amintirea oamenilor și de pe obiecte, dispar oamenii și obiectele”:*

1. Vintilă Dongoroz;
2. Siegfried Kahane;
3. Ion Oancea.

CRIMINALISTICA TEHNICĂ

1) *Care premisă, din cele de mai jos, nu este specifică identificării criminalistice:*

1. individualitatea;
2. stabilitatea relativă;
3. reflectivitatea;
4. operativitatea.

2) *Este adevărat sau fals următorul enunț:*

„Obiectul mijloc de identificare este alcătuit din urmele obiectului scop și din modelele de comparație.”

1. Enunțul este adevărat.
2. Enunțul este fals.

3) **Principiul schimbului sau transferului presupune:**

1. modificările produse în câmpul infracțional de instrumentele folosite de infractor pe de o parte, și modificările produse de componentele locului faptei asupra acestora, pe de altă parte;
2. un infractor lasă întotdeauna urme la locul faptei și prelevă, la rândul său, alte urme pe corp, pe haine și pe obiectele purtate.

4) **Premisele științifice ale identificării criminalistice:**

- a) individualitatea;
- b) stabilitatea relativă;
- c) reflectivitatea.
  1. a+b
  2. b+c
  3. a
  4. a+b+c

5) **Reflectivitatea este însușirea obiectelor de a se reflecta și a fi reflectate și se prezintă sub următoarele forme:**

- a) urme statice;
- b) urme dinamice;
- c) deprinderi;
- d) imagini mentale;
- e) imagini vizuale.
  1. a+b+c+d
  2. a+b+c+d+e
  3. b+c+d+e
  4. a+c+e

6) **Care principii nu sunt caracteristice identificării criminalistice:**

- a) principiul identității;
- b) principiul delimitării obiectelor identificării criminalistice în obiecte scop al identificării și obiecte mijloc de identificare;
- c) principiul stabilității relative a caracteristicilor de identificare;
- d) principiul operativității în efectuarea investigației penale;
- e) principiul dinamicității și interdependenței
- f) principiul prezumției de nevinovăție
  1. a+b+c
  2. b+c
  3. a+c+e
  4. d+f

7) **Expertul poate formula concluzii:**

- a) categorice – răspuns pozitiv sau negativ;
- b) concluzii de probabilitate, caracterizate ca utile și pertinente;
- c) concluzii de imposibilitate, exprimate prin formula „Nu se poate stabili” (NSP).
  1. a+b
  2. b+c
  3. a+c
  4. a+b+c

8) **Concluziile de probabilitate depind de:**

- a) experiența expertului;
  - b) volumul datelor centralizate;
  - c) studii experimentale;
  - d) cercetări fundamentale;
  - e) limitele cunoașterii.
1. $a+b+c$
  2. $b+c$
  3. $a+c+d$
  4. $a+b+c+d+e$

9) **Precizați dacă este adevărat sau fals următorul enunț:**

„Concluzia de imposibilitate (NSP) este o concluzie de probabilitate, adică fapta incriminată nu se exclude.”

1. Enunțul este adevărat.
2. Enunțul este fals.

10) **Cine a formulat următoarea regulă pentru experți: „Dacă există cea mai mică îndoială, exprimați-o”:**

1. Edmond Locard;
2. Alphonse Bertillon;
3. L. Retail.

CRIMINALISTICA TACTICĂ

1. **Cercetarea locului faptei este o activitate:**

- a) inițială;
  - b) imediată;
  - c) irepetabilă.
- a. $a+b+c$
  - b. $b+c$
  - c. $a+c$
  - d. $a+b$

2. **Cel care ajunge primul la locul faptei nu trebuie să ia una din următoarele măsuri:**

- a. acordarea primului ajutor victimelor;
- b. înlăturarea curioșilor;
- c. protejarea și conservarea urmelor;
- d. identificarea și audierea martorilor oculari;
- e. executarea măsurătorilor fotografice bidimensionale.

3. **Care dintre următoarele reguli generale de cercetare a locului faptei este falsă:**

- a. cercetarea locului faptei se face de îndată;
- b. cercetarea locului faptei se face după un plan judicios și riguros;
- c. cercetarea locului faptei trebuie să fie sistematică și complexă;
- d. cercetarea locului faptei se face cu respectarea strictă a normelor procedurale;
- e. cercetarea locului faptei se face numai între orele 6-22⁰⁰.

4. Ce activități nu se execută în faza statică a cercetării locului faptei:

- a. cercetarea de ansamblu a locului faptei;
- b. orientarea locului faptei din punct de vedere topografic și criminalistic;
- c. marcarea câmpului de acces în scena infracțiunii;
- d. folosirea câinelui de urmărire;
- e. descoperirea, fixarea și ridicarea urmelor.

5. Ce activități nu sunt specifice fazei dinamice de cercetare a locului faptei:

- a. delimitarea teritorială a zonei cercetate;
- b. examinarea minuțioasă a cadavrului și a obiectelor purtătoare de urme;
- c. descoperirea și examinarea mecanismelor de comitere a infracțiunii;
- d. clarificarea împrejurărilor negative sau controversate;
- e. fixarea rezultatelor în procesul-verbal de cercetare a locului faptei.

6. Ce se înțelege prin fixarea locului faptei:

- a. marcarea urmelor;
- b. conservarea locului faptei;
- c. proces-verbal însoțit de schițe, fotografii, imagini video.

7. Ce nu trebuie să se consemneze în procesul-verbal de cercetare a locului faptei:

- a. ora începerii și ora terminării;
- b. persoanele participante;
- c. comentarii și deducții.

8. Importanța cercetării locului faptei:

- a) constituie, de cele mai multe ori, singura modalitate de obținere a probelor în faza inițială;
  - b) contribuie la identificarea făptuitorului, stabilirea datelor privind personalitatea acestuia și modul de operare folosit;
  - c) este un element probatoriu deosebit de relevant pentru aflarea adevărului.
- a. a+b
  - b. b+c
  - c. a+c
  - d. a+b+c

9. Cum se efectuează de regulă cercetarea locului faptei?

- a) în prezenta martorilor asistenți;
  - b) în prezenta părților;
  - c) învinuitul sau inculpatul reținut ori arestat nu are dreptul să participe la cercetare.
- a. a+b
  - b. b+c
  - c. a+c
  - d. a+b+c

10. **În procesul-verbal de cercetare a locului faptei nu se menționează:**

- a) ora începerii și ora terminării cercetării locului faptei;
  - b) condițiile meteorologice și de vizibilitate;
  - c) observațiile persoanelor participante;
  - d) mijloacele materiale de probă ridicate și cele lăsate în custodie;
  - e) obiecțiile făptuitorului;
  - f) opiniile experților sau ale martorilor asistenți cu privire la modul în care s-a comis fapta și persoana făptuitorului.
- a. a+b+c+e
  - b. b+c+d+f
  - c. a+b+c
  - d. f

CRIMINALISTICA METODOLOGICĂ

1) **Cadavrul victimei va fi folosit pentru reconstituirea omorului .**

- a. Adevărat
- b. Fals

2) **În care situații este obligatorie efectuarea expertizei psihiatrice:**

- a) în cazul infracțiunilor de omor deosebit de grav;
  - b) în cazul accidentelor de circulație în care au murit două sau mai multe persoane;
  - c) când organul de urmărire penală sau instanța de judecată are îndoieli asupra stării psihice a învinuitului sau inculpatului.
- a. a+b
  - b. b+c
  - c. a+b+c
  - d. a+c

3) **Expertul este chemat:**

- a. să-și exprime părerea cu privire la vinovăția unei persoane;
- b. să-și exprime părerea cu privire la nevinovăția unei persoane;
- c. să-și exprime părerea despre fapte și împrejurări ale cauzei.

4) **Concluziile categorice sau certe ale expertului pot fi:**

- a. afirmative (de identificare);
  - b. negative (de excludere.)
- a. a+b
  - b. b
  - c. a
  - d. nicio variantă

5) **Organul judiciar are îndoieli cu privire la exactitatea concluziilor raportului de expertiză, când:**

- a) concluziile raportului de expertiză sunt contrazise de probele existente în cauză;
  - b) se prezintă o insuficientă argumentare a concluziilor;
  - c) are dubii cu privire la competența profesională ori obiectivitatea expertului;
  - d) constată erori/greșeli sau omisiuni;
- a. a+b+c
  - b. b+c+d
  - c. a+b+c+d
  - d. a+c

6) **O problemă deosebită o ridică, la investigarea omorului:**

- a. moartea prin inhibiție;
- b. moartea generată de afecțiuni cardio-vasculare;
- c. moartea generată de afecțiuni respiratorii.

7) **Între acțiunea de ucidere și moartea victimei trebuie să existe o legătură de cauzalitate . (Da sau Nu)**

- a. Da
- b. Nu

8) **Constituie împrejurări negative/controversate:**

- a. lipsa urmelor de sânge, când cadavrul prezintă numeroase urme de violență;
  - b. lipsa unor părți din cadavru;
  - c. existența unor urme de sânge pe traseul parcurs de infractor.
- a. a+b+c
  - b. b+c
  - c. a+c
  - d. a+b

9) **Fazele procesului tanatologic:**

- a) agonia;
  - b) moartea aparentă;
  - c) moartea clinică;
  - d) moartea biologică .
- a. a+b+c+d
  - b. b+c+d
  - c. a+c+d
  - d. a+b+d

10) *Semnele cadaverice precoce:*

- a) răcirea cadavrului;
  - b) deshidratarea cadavrului;
  - c) lividitățile cadaverice;
  - d) putrefacția;
  - e). mumificarea.
- a. a+b+c
  - b. b+c+d+e
  - c. a+c+d
  - d. a+b+c+d+e